

Jeg har virkelig hørt, når man har diskuteret med bestyrelsen, at man har været interesseret i det, og jeg synes, at det tegner lovende. Jeg vil bare håbe, at vi i Folketinget så også vil give det mulighed for at komme i gang, og lad os så se, hvad der kommer ud af det. Så kan vi tage debatten bagefter, når vi har set, hvordan det så virker. Jeg synes, at vi skulle vove det skridt. Jeg tror på, at det vil være fantastisk gavnligt for miljøet, og jeg tror, at det vil forbedre vores muligheder for at kunne prioritere bedre.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, det er udmærket, at ministeren lægger så stor vægt på, at instituttet skal være uafhængigt, men er ministeren ikke enig i, at den reelle sikring af, at man kan være uafhængig, i meget vid udstrækning står og falder med, om det kommissorium, man får, er tilstrækkelig klart?

Jeg har meget svært ved at forestille mig, hvordan man som formand overhovedet skal tage stilling til noget uden et kommissorium, og der ligger ikke noget kommissorium på nuværende tidspunkt, der fastslår, hvor afgrænsningen er mellem, hvad instituttet skal beskæftige sig med, og hvad det ikke skal beskæftige sig med.

Så mit spørgsmål er: Er ministeren ikke enig i, at et hovedelement i det at sikre uafhængighed er, at der ligger et kommissorium, så en kommende formand overhovedet ved, hvad det er for et grundlag, uafhængigheden skal sikres på?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes ikke helt, ministeren svarede på mit ene spørgsmål.

Jeg forstod godt, at det er første gang, man udpeger direktøren efter denne særlige procedure, men jeg forstod ikke hvorfor. Hvorfor kan man ikke vente, lad os sige halvanden måned, på at få bestyrelsen indstillet, hvorefter man sætter proceduren med at udpege direktøren i gang? Vi snakker om 1½, måske 2 måneder. Hvorfor kan man ikke vente de 2 måneder, så man sikrer, at det her bliver gjort på ordentlig, reglementeret vis – også første gang?

Det er spørgsmål, der er nøjagtig parallelle til dem, der er blevet stillet med hensyn til høring. Hvorfor kan man ikke vente de dér 1-2 måneder, så man sikrer, at det bliver gjort ordentligt? Det er jo det, vi opponerer imod. Vi vil gerne diskutere indhold, vi vil meget gerne diskutere miljø-

politik, men hvordan indholdet af miljøpolitikken bliver, afhænger da også meget af, hvilke folk man har siddende, og om de har de relevante, anerkendte, forskningsmæssige kvalifikationer.

Vi er optaget af, at det her foregår på en ordentlig måde, og jeg synes ikke, at vi har fået noget som helst svar på, hvorfor det ikke kan foregå på en ordentlig måde. Det eneste, vi selv kan tænke os til, er, at det er, fordi regeringen, dvs. statsministeren, har bestemt, at det skal ske inden for 100 dage, og så må man acceptere, at det bliver sådan lidt sjusket og et venstrehåndsarbejde. Det synes vi bare er lidt ringe.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Fru Anne Grete Holmsgaard spurgte mig, om jeg ikke synes, man skulle have fastlagt et kommissorium, så man kunne fortælle bestyrelsen præcis, hvilke rammer den havde at holde sig inden for og agere inden for, men det er jo præcis det modsatte, der er hele intentionen.

Det er intentionen, at denne bestyrelse skal prøve at vinkle sagerne efter deres helt eget oplæg, og derefter giver de et bud, som så bagefter bliver internationalt vurderet og kommenteret. Det er jo det, der er hele ideen. Hvis vi skulle komme og sige, at man kan tage sig af det og det og det inden for de og de rammer, sådan er det, hvor er så uafhængigheden af regeringen?

Jeg vil understrege igen: For mig er armslængdeprincippet der. Det må være sådan, at bestyrelsen selv kan komme med et oplæg til, hvordan den synes, den skal gøre det. Det synes jeg faktisk er spændende, og så må vi leve med, at den vælger at gøre det sådan. Beslutningen tages så til sidst, og det jo en anden rækkefølge at tage det i, men det synes jeg faktisk er det spændende. Jeg synes virkelig, det er spændende.

Kl. 13.40

Jeg har ganske vist hørt, at oppositionen måske ikke er så vild med regeringens planer om et Institut for Miljøvurdering, men når jeg læser, hvad der bliver sagt rundt omkring, møder jeg også mange, som synes, at det er en rigtig god idé at oprette instituttet.

Jeg har noteret mig, at der bl.a. var nogle fra Det Økonomiske Råd, nogle miljøøkonomer fra Roskilde Universitetscenter og nogle fra Akademiet for de Tekniske Videnskaber. Der har været forskningsprofessorer, der har skrevet det. Selv i Politiken og B.T. er det omtalt af lederskribenter, og jeg glæder mig simpelt hen over, at alle de her folk siger, at det er en udmærket idé.